

Schriftelijke vraag		Gesteld door:	
		CDA	
Datum		22 oktober 2019	
Onderwerp		Buitengebied duurzaam en vitaal	
Portefeuillehouder		Wethouder drs. C.F.G.R. (Klaar) Koenraad	
Overige betrokken portefeuillehouder(s)		Wethouder I.M. (Inge) Raaijmakers MSc. RC	

De fractie heeft de volgende vragen:

De fractie van het CDA Roosendaal is begaan met de vitaliteit van ons buitengebied en heeft daar al verschillende keren aandacht voor gevraagd.

Eén van de vele dingen die spelen, is de ambitie van de provincie om de veehouderij versneld te verduurzamen. Provinciale Staten van Noord-Brabant hebben op 7 juli 2017 de gewijzigde Verordening natuurbescherming aangenomen. Hierdoor moeten veehouderijbedrijven in Brabant hun bestaande oudere stallen vóór 2022 aanpassen waar het gaat om de vermindering van emissie van stikstof i.p.v. vóór 2028 in overige delen van het land. In Brabant dienen, volgens het besluit van destijds, de betreffende veehouderijbedrijven uiterlijk vóór 1 januari 2020 een ontvankelijke vergunningaanvraag in te dienen voor maatregelen om aan de aangepaste verordening te voldoen.

Naar wij vernemen zijn er voor meerdere diersoorten nog niet of nauwelijks vergunbare, RAV (Regeling ammoniak en veehouderij) erkende, stalsystemen beschikbaar met een aanpak van de emissie bij de bron. Een certificeerbaar systeem ontwikkelen voor de praktijk duurt meerdere jaren. Die tijd is er nu niet voor de agrariërs in Brabant en daarmee zijn minder gewenste end-of-pipe oplossingen, zoals luchtwassers, nu meestal de enige optie. Momenteel staat echter de effectiviteit van luchtwassers ter discussie, waarbij agrariërs het risico lopen om een systeem te kiezen dat voor de eindsituatie in 2028 toch niet de geschikte keuze blijkt te zijn.

Daar komt nog bij dat op 28 mei 2019 de Raad van State uitspraak heeft gedaan over het Programma Aanpak Stikstof (PAS). Deze uitspraak heeft grote consequenties, onder meer voor meerdere veehouderijbedrijven. Zo dient voor meerdere uitbreidingen toch een omgevingsvergunning te worden aangevraagd in plaats van alleen het indienen van een melding.

Ook dient het rekenprogramma Aerius te worden aangepast voor het berekenen van de depositie effecten op Natura 2000-gebieden en is dit programma tot in ieder geval september 2019 niet beschikbaar. Tot die tijd liggen ook behandelingen van betreffende vergunningaanvragen bij de overheid stil.

In een Statenmededeling van 9 juli 2019 heeft Gedeputeerde Staten, gezien de consequenties van deze uitspraak over het PAS, aan Provinciale Staten voorgesteld om het indienen van een ontvankelijke aanvraag voor stalaanpassingen (nadrukkelijk eenmalig) uit te stellen tot uiterlijk 1 april 2020. Daarnaast is in het provinciaal coalitieakkoord opgenomen dat nog maatwerk aanpassingen voor stikstofemissies bij stallen gaan plaatsvinden, waardoor de Verordening natuurbescherming wellicht ook nog dient te worden aangepast met bijbehorend besluitvormingsproces in Provinciale Staten.

Voor veehouderijbedrijven en hun adviesbureaus is het uitermate lastig om momenteel keuzes te maken voor de noodzakelijke forse investeringen voor aanpassing van stalsystemen. Adviesbureaus geven aan dat ze al die aanvragen met de onduidelijkheden die er momenteel zijn niet aankunnen.

Niet duidelijk is of de gemeente en de OMWB (Omgevingsdienst Midden- en West-Brabant) een uitgewerkt plan klaar hebben liggen om met de hausse van vele vergunningaanvragen om te kunnen gaan.

Hierbij dient te worden betrokken dat de uitspraak van de Raad van State consequenties heeft voor alle sectoren, ook voor andere sectoren liggen vele vergunningaanvragen stil en zijn nog vele (aanpassingen van) vergunningaanvragen alsnog noodzakelijk.

Ook is niet duidelijk of, en zo ja wanneer, voldoende helder is voor de overheid wat de consequenties van de uitspraak van de Raad van State in de praktijk juridisch exact betekenen voor veehouderijbedrijven.

Er zijn signalen dat de capaciteit bij de omgevingsdienst OMWB onvoldoende is om de al die vergunningen bijtijds te kunnen behandelen.

Voor het CDA Roosendaal blijft de vraag naar de gevolgen van dit alles voor de vitaliteit van ons buitengebied dan ook onverminderd actueel. Het is niet irreëel dat diverse ondernemers de vereiste investeringen niet kunnen opbrengen. Zij zullen stoppen of verhuizen naar de omliggende provincies. Vervolgens ligt ongewenste schaalvergroting bij ondernemers die wel kunnen investeren op de loer. En er ontstaat leegstand in het buitengebied op percelen met een agrarische bestemming.

Dit leidt tot de volgende vragen:

1. Hoeveel ontvankelijke vergunningsaanvragen zijn er in onze gemeente al binnengekomen in het kader van de in 2017 aangepaste Verordening natuurbescherming?
2. Hoeveel aanvragen moeten er naar de inschatting van het College op 1 april 2020 in onze gemeente zijn ingediend?
3. Heeft het College, en heeft de OMWB, al extra capaciteit gereserveerd om alle vergunningen tijdig te kunnen behandelen?
4. Is momenteel bij de gemeente en de OMWB voldoende duidelijk wat de consequenties van de uitspraak van de Raad van State in de praktijk juridisch exact betekenen voor veehouderijbedrijven, en zo niet: wanneer verwacht u dat dit duidelijk wordt?
5. Is het College van oordeel dat voor alle betreffende veehouderijbedrijven de tijd tot 1 april 2020 voldoende is om een ontvankelijke vergunningaanvraag in te dienen voor hun stalsystemen die tevens passen in de eindsituatie voor de normen van 2028? Indien dat niet het geval is, is het College dan bereid dit nadrukkelijk aan te kaarten bij Gedeputeerde Staten?
6. Is bij het College inzichtelijk wat de extra kosten voor de gemeente zijn voor het voldoen aan aangepaste Verordening natuurbescherming en de consequenties van de uitspraak van de Raad van State over PAS, en is daar al ruimte voor gereserveerd in de begroting?
7. Ondersteunt het College agrarische ondernemers in onze gemeente bij de duurzaamheidstransitie, en zo ja: op welke manier?
8. Verwacht het College ten gevolge van deze ontwikkelingen een stijging van de leegstand van agrarische percelen in ons buitengebied, en waarom wel of niet?
9. Op welke manier werkt u aan het revitaliseren van leeggekomen agrarische percelen in het buitengebied? Hanteert u beleid bij het voorzien in een andere bestemming, en zo nee: waarom ontbreekt dergelijk beleid?

Namens de fractie van CDA,

Sebastiaan Hamans

Wij beantwoorden de vraag als volgt:

Onderstaand volgt de beantwoording van de gestelde vragen, echter, in de afgelopen weken en dagen is de maatschappelijke een politieke discussie rondom het te voeren stikstofbeleid op nationaal en provinciaal niet gaan luwen. Gevolg is dat de onderstaande beantwoording slechts een beperkte houdbaarheidsdatum heeft wel is het zo dat het college de zorgen van het CDA deelt en de ontwikkelingen rondom het stikstofdossier nauw gezet volgt en uw raad zal informeren als daar aanleiding toe is.

1. Het aantal veehouderijen in Roosendaal bedraagt 160 stuks. Nu zijn er naar verluid 9 bedrijven al vergund. Echter, door de recente uitspraak van de Raad van State, de aanbevelingen van de commissie Remkes en daarop volgende boerenprotesten is de verdere uitvoering van het stikstofbeleid ook in Brabant in een stroomversnelling terecht gekomen. Zo wil het Kabinet dat provincies zgn. gebiedspecifiek beleid m.b.t. de stikstofreductie gaan voeren en nu is niet duidelijk wat dat voor Roosendaalse veehouderijen gaat betekenen.

Verder staat op de site van de provincie Noord-Brabant dat er op 25 oktober as. een interim verordening moet komen waarin er naar oplossingen gezocht zal worden. Daarmee staat de huidige verordening met de fatale datum van 1 april 2020 wellicht op losse schroeven.

Bovendien heeft Remkes aanbevolen om veehouderijen nabij Natura-2000 gebieden gericht uit te kopen. Onduidelijk is of ook Roosendaalse bedrijven hierdoor getroffen zullen worden en of deze, eventuele, uitkoop verplicht of vrijwillig zal zijn.

2. Naar schatting in totaal dus 160 stuks minus het deel van de veehouderijen dat al verduurzaamd heeft en dus vergund is (9st.) en het aantal bedrijven dat wellicht uitgekocht gaat worden.

3. Er wordt hard gewerkt aan het capaciteitsvraagstuk. Momenteel is er bij de provincie zowel een ambtelijke als een bestuurlijke taskforce in het leven geroepen om oplossingsrichtingen voor alle 3 de omgevingsdiensten in Brabant te bedenken. Als e.e.a. helder is worden gemeenten nader geïnformeerd.

4. De consequenties van de PAS-uitspraak zijn in beginsel duidelijk; nl. veehouderijen moeten nog steeds moderniseren conform de Vnb maar daar is (vrijwel) altijd een vergunning voor nodig vanwege de stikstofdepositie van het bedrijf. Omdat het PAS niet meer geldt kan daarbij geen gebruik gemaakt worden van ontwikkelruimte. Daardoor is vergunningverlening alleen nog mogelijk binnen a. bestaande rechten natuur (intern salderen) of b. door de stikstofdepositie elders te verlagen (extern salderen). Gezien zowel de dynamiek in de sector als de opstelling van zowel de provincies als het Rijk is het zicht op vergunningverlening nu niet eenduidig te schetsen. Maar het college volgt ook deze ontwikkeling op de voet.

5. Daar heeft het college onvoldoende zocht op daar er berichten zijn dat er in de adviesbranche eveneens een capaciteitsprobleem is waardoor bedrijven niet tijdig ontvankelijke aanvragen kunnen laten opstellen en daar hebben ze die adviseurs voor nodig.

Het college deelt de zorgen van veehouders op dit vlak en heeft via informele contacten bij de gedeputeerde hier al bij herhaling aandacht voor gevraagd.

6. Het toetsen van zgn. stikstofvergunningen is een provinciale bevoegdheid en het is dus de provincie die belast is met de uitvoering en zij draagt dan ook de kosten. M.a.w. het brengt voor de gemeente Roosendaal geen kosten met zich mee.

7. Bij het college bestaat het voornemen om begin volgende jaar agrarische ondernemers (veehouders, akkerbouwers en glastuinbouwers) kosteloos, een zgn. duurzaamheidsfootprint aan te bieden. D.m.v. deze footprint wordt, samen met de ondernemer, in beeld gebracht welke milieudruk een bedrijf veroorzaakt. Vervolgens wordt dan bekeken welke kosteneffectieve maatregelen genomen

kunnen worden om deze milieubelasting terug te kunnen dringen en bij voorkeur op een wijze die geld op brengt. Daarom wordt dan ook gekeken naar innovatieve en collectieve oplossingen.

8. Daar het gehele beleidsveld rondom stikstofreductie nog volop in beweging is en voorlopig ook wel zal blijven valt er nu niets concreets te melden over een leegstand en de omvang daarvan. Wel wordt door Remkes aan het rijk aanbevolen om gebiedspecifiek beleid te formuleren en gericht veehouders uit te kopen. Het college volgt ook deze ontwikkeling met meer dan gemiddelde belangstelling en zal zich als daar aanleiding toe is beraden op ect. flankerend beleid.

9. Het bestemmingsplan buitengebied van Roosendaal is zo flexibel van aard dat na een evt. bedrijfsbeëindiging van een veehouder ander gebruiksmogelijkheden zeker tot de mogelijkheden behoren. Tenslotte is het college van mening dat het nu nog te vroeg is om actief beleid te voeren t.a.v. toekomstige leegstand in het buitengebied.

Met vriendelijke groet,

Namens het college van burgemeester en wethouders,

Drs. C.F.G.R. Koenraad